

عنوان مقاله:

مطالعه نمود والایی با توجه به مبانی نظری آن در آثار نقاشان آلمان و انگلیس قرن ۱۸ و ۱۹

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 21، شماره 132 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فریده آفرین - دانشیار گروه پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

بیان مسئله: والایی ریاضی و پویا از نظر اندازه و قدرت توان، قوای انسان را به چالش می کشند و به نظر می رسد اغلب مصادیق والایی متفکران قرن ۱۸ پیش از کانت را در برمی گیرد. به نظر می رسد نقاشان قرن ۱۸ و ۱۹ آلمان و انگلیس هم بر امر والا به عنوان مضمونی برجسته تکیه کرده اند. بر این اساس، پرسش اصلی پژوهش این است: وجه مشخص رمانتیک آلمان و انگلیس از حیث والایی چیست؟ هدف پژوهش: مطالعه رابطه والایی در آرای متفکران قرن ۱۸ و آثار نقاشان رمانتیک قرن ۱۸ و ۱۹ آلمان و انگلیس است تا بتواند تمایزهای رمانتیک آلمان و بریتانیا را از حیث والایی بررسی کند. روش پژوهش: پژوهش از نظر نوع کیفی است. روش مطالعه آثار توصیفی - تحلیلی است. روش گردآوری اطلاعات اسنادی و کتابخانه ای است. نتیجه گیری: شکوه، ویژگی ذاتی امر والاست و ویژگی های برجسته امر والا در نقاشی ها به بزرگی، وسعت، بی کرانگی، ابهام، بی محدودگی و ویرانی نیروهای طبیعت اشاره دارد. مطالعه آثار نقاشان رمانتیک قرن ۱۸ و ۱۹ مانند فردریش، آبخن باخ، ترنر، مارتین و دنی نشان می دهد رمانتیک آلمان به وسعت و عظمت طبیعت و جنبه های وحشت آور آن پرداخته است، اما در کنار آن جنبه های معنوی و سمبولیک طبیعت را هم مدنظر داشته است. در رمانتیک انگلیس امر والای پویا، ترس و وحشت نیروهای مخرب و قهار طبیعت با تاکید و شدت بیش تری پی گرفته شده است. بنابراین می توان آن را جزء مضامین برجسته و وجه مشخص رمانتیک انگلیس دانست.

کلمات کلیدی:

نقاشی رمانتیک، امر والا، ویرانی، بی کرانگی، ترس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1997576>

